

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinae, 1603

Vita S. *Emmmerammi, Ratisbonensis Episcopi & Martyris: Ex ijs quæ
exta[n]t apud V. P. Laurent. Sur. ex Cyrino Ratisponensi Antistite. Claruit
anno Domini septigentesimo quinquagesimo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

quod si me ad tempus paulò antè trucidatæ le-
gionis itineris necessitas detulisset, conuiuijs
& epulis vestris horum funerum consortium
prætulissem. Sed iam nunc præstabit Christus,
vt Christianum me, vel ob professionem meâ,
transire vltèrius per beata funera non sinatis. *Trucidatur*
Hæc eum loquentem subita percussoris obtrū- *S. Victor.*
cat insania: ita vir sanctus consortium sancto-
rum celeri confessione promeruit, cæterisque
martyribus eo in loco, sicut morte, ita est ho-
nore coniunctus.

VITA S. *EMMERAMMI, RATISBO-
nensis Episcopi & Martyris: Ex ijs quæ extant a-
puđ V. P. Laurent. Sur. ex Cyrino Ratissponensi
Antistite. Claruit anno Domini septingentesimo
quingagesimo.

* al. Hieme-
rammi.

Vide C. Bar-
ron. in No-
tat. ad mar-
tyr Rom.

Item eiusdē
Annal. Tom.

8 anno

Christi 702.

22. Septē.

Patria eius.

Fit Episco-

pus,

Egregie do-

tes animi in

Emmerāmo.

EMMERAMMVS in partibus Aquitanix
antiqua vrbe Pictauio oriundus, ab ipsis
pene incunabulis multis magnisque pie-
tatis ornamentis egregiè decoratus, postquam
animum artium maximarum disciplinis ferè
omnibus imbuisset, ad summum Episcopatus
honorem peruenire meruit. Erat vir cū alijs
corporis animique dotibus ornatissimus, tum
præcipuis naturæ adiumentis ad informandos
disciplinis & virtutibus animos præclare in-
structus. Neque sanè, quod à Deo acceperat,
talentum humi defodit, sed prudenter nō mi-
nus quam sagaciter expendit: deditque operā,
vt quotidie ipsam multiplicato fœnore cum
magno cordis gaudio reciperet. Erat ei tātum
tamque ardens Dominicas oues pascendi desi-

T t t derium,

*Magnus in eo
animarum
zelus.*

derium, ut per vrbes Gallorum & pagos, vicos quoque & fidelium domos huc illuc prædicando discurreret; virtutumque non minus exemplis, quam doctrinis cunctos ad studium virtutis & cælestis patriæ amorem inuitaret. Nec deerat morum & ingenij suauitas; adeò ut regni Gallorum nobiles, ignobiles, locupletes & inopes, ad eum confluerent: eiusque documenta purgatis auribus auidissimè haurirent. Cum autem ad animos omnium intrinsecus ornandos mentis oculos defigeret, tum nullis neque sumptibus neque laboribus parcebat: prorsus ut alijs indumenta, alijs alimenta, plerisque etiam ornamenta largiens, cunctos quò vellet pertraheret.

*Proficiscitur
in Germaniã.*

Cumque vir prudentissimus tot bonis floret, peruenit ad eum fama in quibusdam Europæ partibus, Pannoniæ populum à Christi cognitione penitus alienum idolis nefanda superstitione seruire. Ea re seruus Dei valdè contristatus, ut miseram gentem dæmonis seruitute oppressam in libertatem assereret, confestim relictâ domo & immensis facultatibus nobilibusque parentibus & cognatis, alium sibi Episcopum Pictauis substituit; adiunctisque sibi aliquot tantorum laborum comitibus in Germaniam abiit. Cum autem eius gentis linguæ prorsus ignarus verba ad populum facere non posset, calore fidei mirabiliter incensus, per interpretem Vitalem, insigni religione presbyterum, multa illic præclara sanè cum Auditorum profectu verbi semina iactauit.

Hac igitur sollicitudine per Germaniæ fines iter agens, tandem ad urbem Ratisponensem
Baioa-

Baioariorum metropolim peruenit. Eius urbis gubernacula Dux gentis a Theodo possidebat; cui vir beatus cum animi sui arcano detecto diceret, se constituisse ad robustam Auarorum gentem in Pannoniam proficisci, ut ibi vel pro Christo mortem oppeteret, vel eo protegente vitam in pace finiret, Dux Theodo, quod minus recte sibi cum Auaris siue Hunnis conueniret, rogare coepit sanctum virum, ut apud se remaneret, suamque gentem adhuc neophytam clariore veri Dei cognitione illustraret. Erat regio illa multis ornamentis egregia, sed quibusdam adhuc idololatriæ reliquijs infecta: quas vir sanctus illo triennio, quod ibidem prædicando expendit, penitus extirpauit; inque omnes regionis latebras doctrinæ suæ lucem inuexit. Pauperum ei cura erat incredibilis; adeo ut quidquid fidelium oblatione consequeretur protinus in eos erogaret.

Cum autem terminum vitæ præsentis sibi instare sentiret, cepit subditos sibi fideles rogare ut orationis ergo Romam sibi petere liceret, ut pastoralis cura defunctus, liberius in suisque cognitione & rerum cælestium consideratione versari posset. Per id tempus filia illustris Theodoni Ota vel Vta nomine, impurissimi amoris facibus inflammata, ac tandem libidine victa, è Sigibaldo cuiusdam Iudicis filio prolem conceperat. Cumque in scelere deprehensi supplicium pertimescerent, ambo S. Emmerami pedibus aduoluti, multis cum lachrymis eius opem implorârunt. Ille quanquam eorum vicem miseraretur, attamen acriter repræhendens eos, monuit ut animæ potius damnationem quam

*Venit Ratis-
bonam.
a Fuit is eius
nominis s.
Bavaria Dux*

*Ota vel Vta
Theodoni
filia stupra-
tur.*

Ttt 2 corpo

*Fide eximia
S. viri chari-
tatem.*

corporis supplicia extimescerent : sed nequaquam tamen solita humanitatis pietatisq; subsidia subtrahens , indicta eis satisfactione , attende quæso , quid animus fraterna charitate verè incensus fecerit . Cum nouisset nullatenus veniam eos apud Ducem impetrare posse , secretò mandat , vt in ipsum crimen illud conferant, quo sic facilius poenas euadant.

*Predicit eadem suam
cuidam Presbytero.*

Interim futurorum haud ignarus , impetrata à Principe ad Urbem proficiscendi facultate iter instituit. Antè verò profectionem, cuidam VVolfeto eximia pietate presbytero, ad se accersito, eadem suam prædixit, ne quis fortè verò eum istius criminis reum existimaret. Cum autem trium dierum iter emensus esset, apud fontem quendam perspicuas emanantem aquas concupiti certaminis campum sibi delegit. Neque enim indè recedere voluit, simulans

*Ota perpetuo
damnatur à
patre exilio.*

se quidpiam expectare ; vt ibidem optatam martyrij coronam perciperet . Interea Ota in stupro apertè depræhensa patris iram vehementer accenderat : prorsus vt ægrè sibi à manibus temperans Dux , propriam sobolem suo ense iugulare vellet. Sed ab ea crudelitate prohibitus , omnibus rebus & facultatibus priuatam perpetuo in Italia damnauit exilio ; in quo ingloria extremum vitæ spiritum conclusit. Erat autem ei germanus Lantbertus nomine ; qui sororis suæ ignominia vehementer offensus, & in rabiem ac furorem conuersus, Episcopum, quod eum tanti sceleris auctorem audierat, requisivit ; cognitoque eius discessu , mox adiunctis sibi comitibus eum persecutus est : ac tandè

*Lantbertus
frater Ota
persequitur
Emmeram.*

in pa-

in pago Helfendorffo, in quo vir sanctus animam suam Deo per martyrium offerre decreuerat, comprahendit. Stans verò miles Christi in certaminis campo, corde intrepidus diei illius (vt Auctor loquitur) hymnificabat Tertiam. Domum igitur furibūda mente ingressus Lantbertus, mox adductum ad se Episcopum ex oblata rei occasione, seculari fastu elatus, ita compellat: Salue Antistes, affinis noster. Quo respondente, Deo teste, se ex carnali commercio nullum prorsus nosse affinem & ad summum Pontificem prouocāte, princeps post contumelias conuiciaque scelerato ore in eū coniecta tandem arreptū, cui incumbibat, baculum in tanti Pontificis adegit pectus; suisque deindē præcepit, vt in hospitij horreum eum abducerent, & chlamide ac stola spoliatū, honore, quo dignus esset, afficerent. Nec mora: Milites vt furentis domini animū mitigarent, funibus eum ad scalam crudeliter alligauerunt; & sic demum omnibus iniurijs afficiendū ac membratim laniandū statuerūt. Et primò quidem digitis eius, quos eum in principis filiam impudenter coniecisse calumniabatur, articulim præcisit; oculis eum, Lantberti urgente imperio, naribus deindē ac auribus spoliauerunt. In ijs verò cruciamentis constitutus, nō modo gemitum nō edebat, sed pari alacritate & vultu hilari hymnos & psalmos prosequabatur. Necdū verò tot pænis exsatiati carnifices, pedes vtrosque cum palmis, quarum iam digitos absciderant, detruncauerunt; ipsaq; etiā verenda impudenter abstraxerunt. Interim tamē pergebat sanctus Martyr, licet exili iā voce, in hym-

*Notat tertia
preces.*

*Lantbertus
insultat S. E.
piscopo.*

*Crudeliter
trahatur S.
Emmeramus.*

*Vide horren-
dum supplicium.*

*Magna eius
patientia.*

nis psalmisque Davidicis. Quod cernētes carnifices, linguæ ministerium illi invidentes, eā ferro in os iniecto præciderunt, atque ita corporis trunco relicto abierunt.

*In ultima
spiritu postu-
lat aquam ad
refrigerium.*

Ibi tum martyr sanguine suo inuolutus victor triumphalis exultans, carnificibus abeuntibus, & Clericis è suis latibulis alijsque vicinis accurrentibus, pro sui refrigerio aquam postulabat. Cui Vitalis presbyter eius respondit: Ecquid pater omnibus membris corporis destitutus refocillationem quæris, cum satius, meo quidem iudicio, mortem tibi optares?

*Loquitur ea
linguis.*

Cernens autem Christi martyr secus presbyteri animum affectum, quam decebat, collecto spiritu, abscissa lingua, ut potuit, explicans, ait ad eum: Non tibi venit in mentem eius cuius te sæpius admonui, neminem ad mortem festinare debere, sed potius longiora penitentiae spatia optare, ut contractas animi sordes lachrymis in hac vita abluere possit? An verò pigritie tuæ molestum videtur, cruentum refrigerare pectus? Ecce nunc temporariae vitae hanc ego propono penam, ut quoties potum ori tuo applicueris, mentis inops fias, nec tamen cuiquam noceas, sed inobediētiæ de te exemplum præbeas, & quidem viri sancti dicta, effectus deinceps secutus est.

*Inobediētia
pena.*

Porro viri, qui erāt cum eo, gloria martyrii triumphātem, ex certaminis campo, ex area quippè sublatum plaustro imponentes, ad pagum publicum, quem Aschaim vocant, auertere: optabant siquidem eum in Ecclesiam Principi Apostolorum ibidem sacram inferre: ne in eorum vilibus ædificijs spiritum efflaret. Verū
ante-

antequàm eò peruenirent anima ià cœlo digna,
in campo è corpore excessit; tanto cum splen-
dore; vt instar fulminis oculos omnium per-
stringens, apertè suam puritatē indicaret: qui
câpus postmodū insigni basilica in beati mar-
tyris honorem, innumerisq̃ue miraculis illu-
stri decorat⁹ est: similiter & locus passionis ei⁹.

Vitalis presbyter autem, in eadem ciuitate
diu superstes quamdiu ieiunabat, præclara de
se virtutis exempla præbebat. Cùm autem per-
actō ieiunio, certis temporibus alimentum su-
meret, cuiuscunque potionis genus ore perce-
pisset, mox destitutus mente, à spiritu immun-
do arripiebatur; commutata facie cum immē-
sis stridoribus huc illucq̃ue discurrens, nefan-
da & turpia proferebat verba; nec tamen ali-
cui nocebat: ita vt cuncta, quæ vir sanctus præ-
dixerat, in eo complerentur.

Et quidem Lanbertus Princeps, eiusq̃; cru-
delitatis administri diuinam ultionem haud
euasere. Is namq̃ue in exilio vitam miserrimè
finiuit: eiusq̃ue posteritas omnis periit: car-
nifices verò, exceptis duobus, qui ad viro
sancto cruciatus inferendos fuerāt coacti, im-
mundis arrepti spiritibus, menteq̃ue destituti
suis ipsi corporibus perniciem attulere. Quin
& certaminis eius loci incolæ, quotquot in
necem eius consenserunt, ad eò ex eodem loco
dissipati fuere, vt nemo eorum illic remaserit.

Ceterum sacrum eius corpus ad pagum me-
moratū Aschaim perductū fuit intra ei⁹ Eccle-
siæ septa perquā honorificè tumulatum. Sed ne
ibi perpetuū requiesceret, cōtinuæ quadragin-
ta diebus horrédæ sanè tépestates prohibuere.

Ttt 4

Cum

*Migrat ad
christum
vir sanctus.*

*En admiran-
dum Dei iu-
dicius.*

*En horren-
dam celestē
vindictam
in viri sancti
extermina-
tores, & iss-
dem consen-
tientes.*

*Sepultura
eius.*

*Translatio
eius Ratispo-
nam.*

Cum enim Ratisponensis ciuitas, imò tota illa regio, aquarum inundatione periclitaretur, & quibusdam fidelibus diuinitus reuelatum esset, vt sancti martyris corpus pro ipsorum adiutorio in eam urbem importaretur, mox Princeps & Sacerdotes, communicato inter se consilio, martyris corpus ab eo loco, in quo humatum fuerat auferri, accensisque lampadibus & cereis, non sine maximo miraculo inter torrentorum flatus per tam longinquum iter nequaquam extinctis, Ratisponam deferri curarunt. Quo vt allatum fuit, mox optata celi redijt serenitas: tantaque ad eius sepulchrum miracula coruscarunt, quanta scribendo vix comprehendere queant.

*Innumeris
elaret mira-
culis post o-
bitum.*

*Vide C. Ba-
ron Notat.
in Martyr.
Rom. &
Tom 1 An-
nal.*

VITA S. TECLAE VIRGINIS:

*Partim ex ijs quae habentur in Adonis Treuren-
sis Episcopi Martyrologio, partim apud Casa-
rem Baronium.*

*23. Septē.
Patria eius.
S. Paulus Te-
clā ad Christi
fidem cōuer-
sam ad vir-
ginitatem
seruandam
hortatur.*

B Tecla, ciuitate Iconio oriunda; beati Pauli praedicatione ad Christum conuersa est: vnde & honoris causa, tantā nobilissimo titulo, Pauli primogenita nūcupatur. Cum autem sacro baptismo lustrata, haud vūlgaria de se praeberet pietatis exempla, idem Apostolus non dubitauit eam, quanquam iam thalamo oppignoratam, sermone suo in perpetuae virginittis amorem incendere. Et quidem beata virgo, vt custodem carceris, quo S. Paulus Iconij detinebatur inclusus, sibi conciliaret; gemmis ac muliebri mundo distractis, pecuniam inde acce-